

31969R1191

28.6.1969

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 156/1

NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 1191/69,**26. juuni 1969,****raudtee-, maantee- ja siseveetranspordis osutatavate avalike teenuste kontseptsioonist tulenevaid kohustusi puudutavate liikmesriikidepoolsete meetmete kohta**

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eelkõige selle artikleid 75 ja 94,

võttes arvesse nõukogu 13. mai 1965. aasta otsust teatavate raudtee-, maantee- ja siseveetranspordi konkurentsi mõjutavate eeskirjade ühtlustamise kohta, ⁽¹⁾

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

ühise transpordipoliitika üks eesmärke on kõrvaldada erinevused, mis võivad tekitada olulisi moonutusi konkurentsitingimustes, mis tulenevad liikmesriikide poolt vedajatele pandud avalike teenuste kontseptsioonist;

seetõttu on vaja lõpetada käesolevas määruses määratletud avalike teenuste osutamise kohustused; teatavatel juhtudel on veoteenuste piisava pakkumise tagamiseks siiski oluline kõnealused kohustused säilitada; veoteenuste piisavuse hindamisel tuleb silmas pidada transpordisektori pakkumist ja nõudmist ning ühenduse vajadusi;

kõnealuseid lõpetamismeetmeid ei kohaldata reisijateveoga tegelevate ettevõtjate veohindade ja -tingimuste suhtes, mis on kehtestatud ühe või mitme teatava kategooria isikute huvides;

kõnealuste meetmete rakendamiseks on tarvis määratleda käesoleva määrusega hõlmatavad avaliku teenindamise eri kohustused; kõnealused kohustused hõlmavad toimimiskohustust, veokohustust ning tariifikohustusi;

liikmesriikidele tuleks jätta võimalus võtta avaliku teenindamise kohustuse lõpetamise või säilitamise meetmed oma äranägemisel; kuna kõnealused kohustused toovad vedajatele kaasa ka finantskohustusi, peab ettevõtjatel olema võimalus taotleda nende lõpetamist liikmesriikide pädevatelt asutustelt;

on vaja ette näha, et vedajad võivad taotleda avaliku teenindamise kohustuste lõpetamist ainult juhul, kui kõnealused kohustused tekitavad vedajale majandusliku halvemuse, mis on kindlaks määratud käesoleva määrusega määratletud ühise korra kohaselt;

teenindustaseme parandamiseks peaksid vedajad saama taotlemisel teha ettepanekuid kõnealuse liikluse jaoks paremini sobivate muude transpordiliikide kasutamiseks;

liikmesriikide pädevatel asutustel peaks juhul, kui nad otsustavad avaliku teenindamise kohustused säilitada, olema õigus otsusega siduda tingimusi, mis võiksid suurendada kõnealuste toimingute tõhusust; liikmesriikide pädevatel asutustel, kui nad otsustavad lõpetada avaliku teenindamise kohustuse, peab veoteenuste piisava pakkumise tagamiseks olema siiski võimalus näha ette asendusteeninduse sisseseadmine;

kõigi liikmesriikide huve silmas pidades tuleks kehtestada ühenduse menetlus juhtudeks, kui toimimis- või veokohustuse lõpetamine võiks mõjutada teise liikmesriigi huvisid;

ettevõtjate avaliku teenindamise kohustuse lõpetamisaotluste nõuetekohaseks uurimiseks on soovitatav, et nii liikmesriikidele

⁽¹⁾ EÜT 88, 24.5.1965, lk 1500/65.⁽²⁾ EÜT C 27, 28.3.1966, lk 18.⁽³⁾ EÜT C 49, 17.5.1968, lk 15.

vastavate taotluste esitamise kui ka uurimise tähtajad oleksid kindlaks määratud;

nõukogu 13. mai 1965. aasta otsuse (teatavate raudtee-, maantee- ja siseveetranspordi konkurentsi mõjutavate eeskirjade ühtlustamise kohta) artikli 5 alusel sisaldavad kõik pädevate asutuste käesolevas määruses määratletud avaliku teenindamise kohustuse säilitamise otsused finantskohustuste hüvitamist, mis võivad liikmesriikidele sellest tulenevalt tekkida;

vedaja õigus hüvitusele tekib koos liikmesriigi otsusega säilitada kõnealune avaliku teenindamise kohustus; eelarved koostatakse aasta kohta ning seetõttu ei saa kõnealune õigus siiski tekkida käesoleva määruse kohaldamisaja alguses enne 1. jaanuari 1971; selle kuupäeva võib muuta hilisemaks, kui vedajate taotluste uurimistähtaega pikendatakse;

peale selle nähakse nõukogu 13. mai 1965. aasta otsuse (teatavate raudtee-, maantee- ja siseveetranspordi konkurentsi mõjutavate eeskirjade ühtlustamise kohta) artikliga 6 ette, et liikmesriigid peavad hüvitama finantskohustused, mis tekivad reisijateveoga tegelevatele ettevõtjatele ühe või mitme teatava kategooria isikute huvides kehtestatud veohindade ja -tingimuste tõttu; hüvitamine peab algama 1. jaanuarist 1971; alustamise kuupäeva võib ühenduse tasandil võetavate meetmete abil aasta võrra edasi lükata, kui liikmesriigil peaks esinema konkreetseid raskusi;

finantskohustused, mis lasuvad vedajatel avaliku teenindamise kohustuse säilitamise tõttu, tuleb hüvitada ühise korra alusel; hüvituse suuruse kindlaksmääramisel tuleb arvesse võtta kõnealuste kohustuste lõpetamise eeldatavat mõju ettevõtja tegevusele;

käesoleva määruse sätteid tuleks kohaldada vedajate kõigi käesolevas määruses määratletud uute avaliku teenindamise kohustuste suhtes;

kuna liikmesriigid maksavad käesoleva määrusega ettenähtud hüvitust käesolevas määruses sätestatud ühise korra kohaselt, ei tuleks selle hüvituse maksmise suhtes kohaldada Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu artikli 93 lõikes 3 sätestatud eelinformeerimise korda;

komisjon peab liikmesriikidelt saama kogu asjakohase teabe käesoleva määruse kohaldamise kohta;

võimaldamaks nõukogul tutvuda käesoleva määruse rakendamise olukorraga igas liikmesriigis, peab komisjon tegema nõukogule ettekannde enne 31. detsembrist 1972;

selleks et anda vedajatele võimalus enda huvides esitada vastuväiteid üksikotsuste kohta, mis liikmesriigid on teinud käesoleva määruse rakendamisel, on soovitatav tagada, et liikmesriigid teeksid asjakohased abinõud vedajatele kättesaadavaks;

kuna käesolevat määrust tuleb praegu kohaldada liikmesriikide kuue riikliku raudtee-ettevõtja suhtes, ning selliste muude vedajate suhtes, kes ei ole kohalike või piirkondlike veoteenuste peamised osutajad, tuleb nõukogul kolme aasta jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest otsustada, millised meetmed võtta seoses raudteetranspordi avaliku teenindamise kohustustega, mida käesoleva määrusega ei reguleerita,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAGU

Üldsätted

Artikkel 1

1. Liikmesriigid lõpetavad kõik raudtee-, maantee- ja siseveetranspordis kehtivad kohustused, mis tulenevad käesolevas määruses määratletud avalike teenuste kontseptsioonist.
2. Sellest hoolimata võib need kohustused säilitada niivõrd, kui võrd need on olulised piisava veoteenuste pakkumise tagamiseks.
3. Lõiget 1 ei kohaldata reisijateveohindade ja -tingimuste suhtes, mis liikmesriigid on kehtestanud ühe või mitme teatava kategooria isikute huvides.
4. Finantskohustused, mis lasuvad vedajatel lõikes 2 nimetatud kohustuste säilitamise või lõikes 3 nimetatud veohindade ja -tingimuste kehtestamise tõttu, hüvitatakse käesolevas määruses ettenähtud korras.

Artikkel 2

1. *Avaliku teenindamise kohustused* – kohustused, mida kõnesolev vedaja kaubandushuvidest lähtudes endale ei võtaks või ei võtaks samas ulatuses või samadel tingimustel.

2. *Avaliku teenindamise kohustused* lõike 1 tähenduses koosnevad toimimiskohustusest, veokohustusest ja tariifikohustustest.

3. Käesolevas määruses tähendab mõiste “toimimiskohustus” vedajale pandud mis tahes kohustust võtta seoses iga marsruudi või rajatisega, mille teenindamiseks on talle antud litsents või võrdväärne tegevusluba, kõik vajalikud meetmed, et tagada kindlaksmääratud jätkuvus-, regulaarsus- ja veomahunormidele vastavad veoteenused. See hõlmab ka mis tahes kohustust osutada lisateenuseid ning mis tahes kohustust hoida liinid, seadmed (määral, mis ületab kogu võrgu vajadused) ja rajatised heas seisukorras pärast teenuste osutamise lõpetamist.

4. Käesolevas määruses tähendab mõiste “veokohustus” vedajale pandud mis tahes kohustust vastu võtta ja vedada reisijaid või kaupu kindlaksmääratud hindadega ja kindlaksmääratud tingimustel.

5. Käesolevas määruses tähendab mõiste “tariifikohustused” vedajale pandud mis tahes kohustust kehtestada eelkõige teatavate reisijate ja kaupade kategooriate või teatavate marsruutide suhtes veohinnad, mis avaliku võimu kandja on kindlaks määranud või heaks kiitnud, kuid mis on vastuolus ettevõtja kaubandushuvidega ning mis tulenevad eriliste tariifisätete kehtestamisest või keeldumisest neid muuta.

Eelmise lõigu sätteid ei kohaldata kohustuste suhtes, mis tulenevad kogu majanduses kohaldatava hinnapoliitika üldmeetmetest või veohindade ja -tingimustega üldiselt seotud meetmetest, mille eesmärk on transpordituru või selle osa korraldamine.

II JAGU

Avaliku teenindamise kohustuste lõpetamise või säilitamise üldised põhimõtted

Artikkel 3

1. Kui liikmesriikide pädevad asutused otsustavad kas osaliselt või tervikuna säilitada avaliku teenindamise kohustuse ning kui seda on võimalik teha rohkem kui ühel viisil, millest iga viisi puhul võidakse samadel tingimustel tagada piisavad veoteenused, siis valivad pädevad asutused ühendusele kõige vähem kuluka viisi.

2. Veoteenuste piisavust hinnatakse vastavalt järgmistele kriteeriumidele:

- a) avalik huvi;
- b) võimalus kasutada teisi veoliike ja nende võime vastata kõnealustele transpordivajadustele;
- c) kasutajatele pakutavad veohinnad ja -tingimused.

Artikkel 4

1. Vedajate ülesandeks on taotleda liikmesriikide pädevatelt asutustelt avaliku teenindamise kohustuse täielikku või osalist lõpetamist, kui kõnealune kohustus tekitab nendele majanduslikku halvemust.

2. Taotlustes võivad vedajad teha ettepaneku kasutuseloleva veoliigi asendamiseks muu veoliigiga. Ettevõtjad arvatavad artikli 5 kohaselt välja, kuidas oma finantsseisundit kokkuhoiu abil parandada.

Artikkel 5

1. Igasugune toimimis- või veokohustus loetakse majandusliku halvemuse tekitajaks, kui finantskohustuse vähendamine, mis võiks tuleneda kõnealust kohustust mõjutava teenuse või teenuste rühma osutamise kohustuse täielikust või osalisest lõpetamisest, ületab kõnealusest lõpetamisest tuleneva tulude vähenemise.

Majanduslik halvemus määratakse kindlaks aasta kahjumiaruande põhjal, mis on vajaduse korral aktualiseeritud ning milles kajastub vahe aastase finantskohustuse ja tulu vähenemise vahel, mis tekib kohustuse lõpetamisest.

Kui toimimis- või veokohustus hõlmab ühte või mitut reisijate või kaupade kategooriat kogu transpordivõrgu ulatuses või selle põhilises osas, siis jaotatakse finantskohustuse hindamiseks, mille kohustuse lõpetamine kõrvaldaks, transpordist tulenevad ettevõtja kogukulud eri veoliikide vahel.

Majandusliku halvemuse moodustaks sellisel juhul ettevõtja avaliku teenindamise kohustusega seotud osa tegelike tegevuskulude ja vastavate tulude vahe.

Majandusliku halvemuse kindlaksmääramisel võetakse arvesse kohustuse mõju ettevõtja kogu tegevusele.

2. Tariifikohustust käsitletakse majanduslikku halvemust tekitavana, kui vahe, mis tekib kohustusega seotud veoteenus- test tulenevate tulude ning kõnealuste veoteenus- te finantskohustuse vahel, on väiksem kui kõnealuste teenuste osutamisel saadavate tulude ning sellega seotud finantskohustuse vahe juhul, kui tegevus toimuks kaubanduslikel alustel, kusjuures arvesse võetakse nii kohustusega seotud teenuste kulud kui ka turuolukorda.

Artikkel 6

1. Vedajad esitavad aasta jooksul alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast liikmesriikide pädevatele asutustele artiklis 4 nimetatud taotlused.

Vedajad võivad taotlused esitada pärast eespool nimetatud tähtpäeva, kui nad leiavad, et artikli 4 lõikes 1 esitatud tingimused on täidetud.

2. Otsustes, mille kohaselt säilitatakse avaliku teenindamise kohustus täielikult või osaliselt või lõpetatakse kohustus kindlaksmääratud ajavahemiku lõpuks, nähakse ette sellest tulenevate finantskohustustega seotud hüvitus; hüvituse suurus määratakse kindlaks artiklites 10–13 ettenähtud korras.

3. Liikmesriikide pädevad asutused teevad otsused aasta jooksul alates toimimis- või veokohustuse taotluse laekumise kuupäevast ning kuue kuu jooksul tariifikohustuste laekumise kuupäevast.

Õigus hüvitusele tekib pädevate asutuste otsuse tegemise kuupäeval, kuid mitte ühelgi juhul enne 1. jaanuari 1971.

4. Liikmesriikide pädevad asutused võivad siiski lõike 3 esimeses lõigus ettenähtud aega pikendada kõige rohkem 1. jaanuarini 1972, kui nad peavad seda ettevõtjatel saadud taotluste arvu ja tähtsuse tõttu vajalikuks. Sellisel juhul tekib õigus hüvitusele kõnealusel kuupäeval.

Liikmesriikide pädevad asutused, olles otsustanud seda võim- lust kasutada, teavitavad sellest asjaomaseid ettevõtjaid kuue kuu jooksul pärast taotluse esitamist.

Kui mõnel liikmesriigil peaks tekkima erilisi raskusi, võib nõu- kogu komisjoni ettepanekul ja vastavalt selle liikmesriigi taotlu- sele lubada asjaomasel liikmesriigil pikendada käesoleva lõike esimeses lõigus nimetatud tähtaega 1. jaanuarini 1973.

5. Kui pädevad asutused ei ole otsust teinud ettenähtud tähtaja jooksul, siis loetakse kohustus, mille lõpetamise kohta esitati taotlus artikli 4 lõike 1 alusel, lõpetatuks.

6. Nõukogu tutvub komisjoni poolt enne 31. detsembril 1972 esitatava ettekande põhjal käesoleva määruse rakenda- mise olukorraga igas liikmesriigis.

Artikkel 7

1. Igale kohustuse säilitamise otsusele võib lisada tingimused, mis on kavandatud kõnealuse kohustusega seotud toimin- gute tõhususe suurendamiseks.

2. Iga kohustuse lõpetamise otsusega võib ette näha asen- dusteeninduse sisseseadmise. Sellisel juhul ei jõustu lõpetamine enne asendusteeninduse alustamise kuupäeva.

Artikkel 8

1. Asjaomane liikmesriik teeb komisjonile enne rakendamist teatavaks kõik toimimis- või veokohustuse lõpetamise meet- med, mida ta kavatseb võtta mis tahes marsruudil või seoses teenustega, mis võivad mõjutada liikmesriikidevahelist kauban- dust või liiklust. Ta teavitab sellest teisi liikmesriike.

2. Komisjon arutab kavandatud meetmeid asjaomaste liik- mesriikidega, kui ta peab seda vajalikuks või kui mõni liikmes- riik seda taotleb.

3. Komisjon adresseerib kahe kuu jooksul pärast lõikes 1 nimetatud teate saamist arvamuse või soovitusi kõigile asja- omastele liikmesriikidele.

III JAGU

Artikkel 11

Ühe või mitme teatava kategooria isikute huvides kehtestatud reisijateveohindade ja -tingimuste rakendamine

Artikkel 9

1. Hüvituse suurus seoses finantskohustustega, mis tekivad ettevõtjatele ühe või mitme teatava kategooria isikute huvides kehtestatud reisijateveohindade ja -tingimuste tõttu, määratakse kindlaks artiklites 11–13 ettenähtud ühise korra alusel.

2. Hüvitust hakatakse maksma alates 1. jaanuarist 1971.

Kui mõnel liikmesriigil peaks esinema erilisi raskusi, võib nõukogu kõnealuse liikmesriigi taotluse korral ja komisjoni ettepanekul anda asjaomasele liikmesriigile loa määrata kõnealuseks kuupäevaks 1. jaanuar 1972.

3. Hüvituse taotlused esitatakse liikmesriikide pädevatele asutustele.

IV JAGU

Ühine hüvitamiskord

Artikkel 10

1. Toimimis- või veokohustuse puhul võrdub artiklis 6 ettenähtud hüvituse suurus finantskohustuse vähenemise ja ettevõtja tulude vähenemise vahega, kui kõnealune kohustus või selle asjakohane osa lõpetatakse kavandatava ajavahemiku jooksul.

Kui majandusliku halvemuse arvutus tehti ettevõtja kõnealuste veoteenuste kogukulude jaotamise teel transpordi eri osade vahel, siis võrdub hüvituse suurus ettevõtja tegevuse avaliku teenindamise kohustusega seotud osa tegelike kulutuste ja vastavate tulude vahega.

2. Lõikes 1 nimetatud finantskohustuse ja tulude määramisel võetakse arvesse kõnealuse kohustuse lõpetamise mõju ettevõtja kogu tegevusele.

1. Tariifikohustuse puhul võrdub artikliga 6 ja artikli 9 lõikega 1 ettenähtud hüvituse suurus kahe järgmise summa vahega:

a) esimene summa võrdub vahega, mis saadakse, kui eeldatav veoühikute arv korrutatakse

— kõige soodsama olemasoleva hinnaga, mida kasutajad peaksid maksma, kui kõnealust kohustust ei oleks, või

— kui selline hind puudub, siis hinnaga, mis ettevõtja oleks kehtestanud kaubanduslike põhimõtete kohaselt toimides ning arvesse võttes nii kõnealuseid tegevuskulusid kui ka turuolukorda,

ning tulemusest lahutatakse tegeliku veoühikute arvu ja kõnealuseks ajavahemikuks kehtestatud hinna korrutis;

b) teine summa võrdub kulude, mis tekivad kõige soodsama olemasoleva hinna või hinna puhul, mis ettevõtja oleks kehtestanud kaubanduslike põhimõtete kohaselt, ning kohustusliku hinnaga seotud tegelike kulude vahega.

2. Kui lõike 1 kohaselt arvatud hüvitus ei ole turuolukorra tõttu piisav kõnealuse tariifikohustusega seotud teenuste kogukulude katmiseks, siis võrdub artikli 9 lõikes 1 ettenähtud hüvituse suurus kõnealuste kulude ja teenuste osutamisel tekkinud tulude vahega. Arvutamisel võetakse arvesse kõiki artikli 10 alusel makstud varasemaid hüvitusi.

3. Tulude ja kulude arvutamisel lõike 1 kohaselt võetakse arvesse mõju, mis kõnealuse kohustuse lõpetamine oleks avaldanud ettevõtja kogu tegevusele.

Artikkel 12

Kohustuste säilitamisest tulenevate kulude arvutamisel eeldatakse ettevõtte efektiivset juhtimist ja nõuetekohase kvaliteediga veoteenuste pakkumist.

Omakapitaliga seotud intressi võib kulude väljaarvutamisel arvestatavast intressist maha arvata.

Artikkel 13

1. Artiklite 6 ja 9 alusel tehtud otsustega määratakse hüvituse suurus ette kindlaks vähemalt üheks aastaks. Samas määratakse otsustega kindlaks tegurid, mis võimaldavad kõnealust suurus korrigeerida.

2. Lõikes 1 nimetatud hüvituse suurus korrigeeritakse igal aastal pärast kõnealuse ettevõtja eelarveaasta kontode sulgemist.

3. Eelnevalt kindlaksmääratud hüvitus makstakse välja osamaksetena. Kõik lõikes 2 ettenähtud korrigeerimisest tulenevad summad makstakse välja kohe pärast korrigeeriva summa kindlaksmääramist.

V JAGU

Uute avaliku teenindamise kohustuste kehtestamine

Artikkel 14

1. Välja arvatud artikli 1 lõikega 3 hõlmatavad juhud, võivad liikmesriigid pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva kehtestada vedajatele avaliku teenindamise kohustusi ainult niivõrd, kui niivõrd sellised kohustused on oluliselt vajalikud selleks, et tagada nõuetekohaste veoteenuste pakkumine.

2. Kui niiviisi kehtestatud kohustused tekitavad vedajatele majanduslikku halvemust artikli 5 lõigete 1 ja 2 tähenduses või finantskohustusi artikli 9 tähenduses, näevad liikmesriikide pädevad asutused kõnealuste kohustuste kehtestamist otsustades ette nendest tulenevate finantskohustuste hüvitamise. Kohaldatakse artikleid 10–13.

VI JAGU

Lõppsätted

Artikkel 15

Liikmesriikide pädevate asutuste käesoleva määruse kohaselt tehtud otsustes sedastatakse põhjused, millel otsused rajanevad, ning need avaldatakse asjakohasel viisil.

Artikkel 16

Liikmesriigid tagavad, et vedajatele antakse nende pädevuse piires võimalus oma huvides asjakohasel viisil esitada käesoleva määruse kohaselt tehtud otsuste kohta vastuväiteid.

Artikkel 17

1. Komisjon võib nõuda liikmesriikidelt kogu käesoleva määruse kohaldamisega seotud asjakohase teabe esitamist. Komisjon konsulteerib asjaomaste liikmesriikidega, kui ta peab seda vajalikuks.

2. Käesoleva määruse kohaselt makstava hüvituse suhtes ei kohaldata Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu artikli 93 lõikes 3 sätestatud eelinformeerimise korda.

Liikmesriigid edastavad viivitamata komisjonile hüvitusena makstud summade üksikasjad eraldi iga kohustuse või finantskohustuse liigi kohta, mis on vedajatele pandud avaliku teenindamise kohustuse artiklis 2 ettenähtud säilitamise tõttu või reisijateveos ühe või mitme teatava kategooria isikute huvides kehtestatud reisijateveohindade ja -tingimuste tõttu.

Artikkel 18

1. Liikmesriigid võtavad pärast komisjoniga konsulteerimist aegsasti vastu õigus- ja haldusnormid, mis võivad olla vajalikud käesoleva määruse ning eriti selle artikli 4 kohaldamiseks.

2. Kui liikmesriik seda taotleb või komisjon asjakohaseks peab, konsulteerib komisjon asjaomaste liikmesriikidega lõikes 1 nimetatud kavandatud meetmete tähtaegade üle.

Artikkel 19

1. Käesolevat määrust kohaldatakse järgmiste raudtee-ettevõtjate vedude suhtes:

— Société nationale des chemins de fer belges (SNCB)/Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS),

— Deutsche Bundesbahn (DB),

— Société nationale des chemins de fer français (SNCF),

- Azienda autonoma delle Ferrovie dello Stato (FS),
- Société nationale des chemins de fer luxembourgeois (CFL),
- Naamloze Vennootschap Nederlandse Spoorwegen (NS).

2. Käesolevat määrust ei kohaldata nende muude ettevõtjate suhtes, kes pakuvad peamiselt kohalikke või piirkondlikke veo-teenuseid.

3. Nõukogu otsustab 13. mai 1965. aasta otsuse II jaos sätestatud põhimõtetele ja eesmärkidele tuginedes kolme aasta jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest, millised meetmed tuleks võtta seoses avalike teenuste kontseptsioonist tulevate kohustustega, mis mõjutavad vedusid, mida käesolev määrus ei hõlma.

Artikkel 20

Käesolev määrus jõustub 1. juulil 1969.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Luxembourg, 26. juuni 1969

Nõukogu nimel
eesistuja
G. THORN